

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Гж2.561/16
28.септембра 2016.године
Нови Сад

У И М Е Н А Р О Д А !

Апелациони суд у Новом Саду, у другостепеном већу састављеном од судија Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров и Наде Бачкалић, чланова већа, у правној ствари **тужиље Ј.Р. из Б.П.**, коју заступа пуномоћник Л.П., адвокат из Б.П., против **туженог Б.Р. из Б.П.**, којег заступа пуномоћник Д.Ж., адвокат из Б.П., ради развода брака, одлучујући о жалби туженог против пресуде Основног суда у Бачкој Паланци П2.215/15 од 09. јуна 2016. године, у седници већа одржаној дана 28. септембра 2016. године, донео је

П Р Е С У Д У

Жалбу **ОДБИЈА**, пресуду Основног суда у Бачкој Паланци П2.215/15 од 09. јуна 2016. године у побијаном делу одлуке о самосталном вршењу родитељског права, одржавању личних односа малолетне деце странака са туженим, обавези туженог да доприноси дечијем издржавању, праву становања на стану који се налази у Б П , ... и парничним трошковима **ПОТВРЂУЈЕ**.

ОДБИЈА захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Првостепеном пресудом разведен је брак парничних странака закључен дана ... у Б. П; самостално вршење родитељског права над заједничком малолетном децом А.Р., рођеном ... године , Ј.Р. рођеним ... године и Л.Р. рођеном ... године поверено је тужиљи, мајци деце; одређено је одржавање личних односа малолетне деце са туженим по договору који постигну странке, у складу са могућностима и обавезама деце; тужени је обавезан да на име доприноса издржавању малолетне деце плаћа месечне износе од 10.000,00 динара за малолетну А., 8.000,00 динара за малолетног Ј. и 7.000,00 динара за малолетну Л., почев од подношења тужбе па док постоје законски услови, да доспеле рате плати одједном у року од 15 дана, а будуће до 10-ог у месецу са законском затезном каматом почев од доспећа па до исплате; утврђено је да малолетна деца до пунолетства имају право становања заједно са мајком, којој су поверена на самостално вршење родитељског права у четворособном стану који се налази у Б.П., ... , у згради саграђеној на парц.бр. ... , улаз број ... , стан број ... , површине ... м2, на ... спрату, па је тужени обавезан да тужиљи преда стан испражњен од лица и својих личних ствари у року од 15 дана; одређено је да свака странка сноси своје парничне трошкове.

Противтужбени захтев за утврђење заједничког вршења родитељског права над малолетном децом, одређењем да се деца повере мајци на чување и васпитање уз обавезу туженог да плаћа по 6.000,00 динара за свако дете, утврђење супоседа носилаца права становања малолетне деце до њиховог пунолетства са туженим, као власником стана у Б.П., ... , стан број ... површине ... м2 је одбијен.

Против ове пресуде, осим у делу одлуке о разводу брака, тужени је изјавио благовремену жалбу из свих разлога предвиђених одредбом чл. 373. ст. 1. ЗПП-а, са предлогом да је овај суд преиначи тако да тужбени захтев одбије или је укине и предмет врати на ново суђење другом судији. Поставља опредељен захтев за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Жалба није основана.

Испитавши првостепену пресуду у побијаном делу у границама жалбених, као и разлога на које пази по службеној дужности по одредби чл. 386. ст. 3. ЗПП-а, овај суд налази да је она донета без битних повреда одредаба парничног поступка, те да је на потпуно и правилно утврђено чињенично стање правилно примењено материјално право.

Према утврђењу првостепеног суда у браку странака, који је разведен непобијаним делом првостепене пресуде, рођена су малолетна деца А., дана ... године, Ј. дана ... године и Л. дана ... године. До фактичког прекида заједнице живота маја месеца ... године породица је живела у стану у Б.П., на адреси ... , чија површина је ...м2, а који је купљен у току трајања брака од кредита одобреног туженом. Кредитну рату, која сада месечно износи 30.000,00 динара тужени ће отплаћивати још око 20 година. Тужени сада сам живи у овом стану. Има регистровано пољопривредно газдинство. Живинарску фарму издаје у закуп за месечни износ од 21.000,00 динара, а опорезовани годишњи приход од газдинства му је око 100.000,00 динара. Власник је парцеле површине један и по хектар у к.о. Н.Г., као и некретнине која је саграђена на парцели бр. ... у истој катастарској општини. Члан је привредног друштва ДОО „Р.И.“ Б.П. са уделом од 50%. Има живе родитеље, који живе у посебном стану, а отац има кућу коју је наследио у Н.Г. Они су пензионери. Сестра туженог живи и ради у Н.С. Обавезе издржавања трећих лица нема. Способан је за рад и привређивање. Тужила је након прекида заједнице живота у прво време живела са родитељима туженог, а потом је прешла у двособни стан површине 54м2 чији је власник, али који је оптерећен правом доживотног плодоуживања родитеља. У овом стану живи са родитељима, а са децом користи једну собу у којој су два кревета. Осим ове имовине ни тужила, ни њени родитељи немају друге имовине. Отац тужиле је пензионер, мајка је запослена. Режијски трошкови за стан у ком живе највише износе до 15.000,00 динара, у којим издацима тужила учествује са око 5.000,00 динара месечно. Запослена у дејем вртићу, са месечном зарадом од око 23.000,00 динара. Најстарија ћерка странака завршава осми разред, а њене месечне потребе задовољавају се износом од око 24.000,00 динара. Син завршава пети разред основне школе и његове месечне потребе су 20.000,00 динара, док најмлађа ћерка похађа забавиште и њене месечне потребе задовољавају се износом од 16.000,00 динара. Ни тужила нема законску обавезу издржавања трећих лица.

На подлози овако утврђених чињеница, те мишљења и налаза органа старатељства по коме је због озбиљних партнерских конфликта и испољене агресије туженог, следом које се обраћао лекару за стручну помоћ, најбољи интерес малолетне деце да буду поверена мајци на самостално вршење родитељског права, а да са оцем одржавају личне односе по договору родитеља, првостепени суд одлуку у побијаном

делу заснива на одредбама чл. 60 ст.1, чл.61 ст.1, чл.68 ставови 1 и 2, чл. 77 став 3, чл. 160-162 и чл. 226 Породичног закона. Одлуку о захтеву за конституисање права становања заснива на одредби чл. 194 Породичног закона, налазећи да је оправдан захтев тужиље у ситуацији када она нема усељив стан, поверено јој је троје малолетне деце на самостално вршење родитељског права, а материјална ситуација туженог је таква да овакво обезбеђење породичног дома деци за њега не може представљати очигледну неправду.

Странке нису довеле у сумњу озбиљност постојећег међупартнерског конфликтног односа, као и околности под којима је дошло до фактичког прекида заједнице живота, па када родитељске компетенције и најбољи интерес малолетне деце потврђују орган старатељства извештајем од 19.октобар 2015. године, те извештај лекара специјалисте К. за п. у Н.С. од 27. маја 2015. године, жалбено указивање да чињенице утврђене у првостепеној пресуди немају утемељења у садржини изведених доказа у склопу овај суд не може прихватити.

Тужени и у жалби потврђује своју сагласност да деца након развода брака буду поверена мајци на самостално вршење родитељског права, каква је уосталом и фактичка ситуација од прекида заједнице живота, па је првостепени суд након прибављања мишљења органа старатељства правилно одлучио о садржини родитељског права у складу са одредбом чл.272.ст. 2. Породичног закона. Установљено право хабитације деце на стану у коме су живела до фактичког прекида заједнице живота странка у склопу је са материјалним приликама странака, чињеницом да мајка деце нема усељив стан, да она месечно зарађује 23.000,00 динара, а да је са друге стране материјална ситуација туженог много боља, те да одређена обавеза доприноса децем издржавању не достиже 1/2 дела утврђених потреба деце. Приликом одлучивања овај суд је посебно имао у виду одредбу чл.162. ст.3. Породичног закона, по којој деци треба омогућити најмање онај ниво животног стандарда који ужива родитељ давалац издржавања.

Правилно је првостепени суд одлучио и о парничним трошковима на основу одредбе чл.207. Породичног закона, а када тужени није постигао успех у жалбеном поступку, одлука о његовом захтеву за накнаду трошкова донета је применом одредби чл. 165. ст. 1. и 154. ЗПП-а.

Из изнетих разлога одлука у изреци донета је применом одредбе чл. 390. ЗПП-а.

Председник већа – судија

Јелица Бојанић Керкез с.р.

зто:

